

Nội dung dàn ý và các bài văn trong **Top 7 bài văn hay Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em lớp 5 (Tuyển chọn)** được chúng tôi sưu tầm và tuyển chọn giới thiệu dưới đây sẽ giúp các em học sinh có thêm ý tưởng, tư liệu tham khảo để bài viết mình đạt kết quả cao.

Bài văn mẫu Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em - Mẫu 1

Đầu năm học, lớp tôi được đi dã ngoại ở bảo tàng dân tộc học. Ở đó, chúng tôi đã được biết thêm về nhiều dân tộc khác nhau trên mảnh đất chữ S rộng lớn này.

Từ sáng sớm, khi chiếc xe chuyển bánh, ai nấy đều vui mừng, háo hức. Trên xe, chúng tôi hát vang những bài hát quen thuộc. Công bảo tàng rất đẹp, nhưng bước vào trong mới thấy hết vẻ rộng

lớn và đẹp đẽ của nơi này. Cô giáo cho chúng tôi xếp thành nhiều hàng để di chuyển được dễ dàng. Cô hướng dẫn viên đưa đoàn đi lần lượt tới những khung cảnh khác nhau. Những hàng cây cao, xanh cứ đu đưa theo gió. Biết bao ngôi nhà được dựng bằng tre nứa hiện ra. Tôi ấn tượng nhất ngôi nhà rộng cao chót vót với những bậc thang đưa lên sàn nhà.

Một lúc sau, chúng tôi dừng lại ở ngôi nhà dài. Cô tôi kể đây là kiểu nhà của những đại gia đình dân tộc Ê – đê. Chúng tôi ngồi nghỉ ở đó. Cô giáo cho chúng tôi ngồi thành vòng tròn để chuẩn bị chơi trò chơi. Chà! Thật khác với những buổi dã ngoại ngoài trời, chơi trò chơi ở nhà dài Ê – đê có nhiều điều thú vị riêng. Chúng tôi chơi nhiều trò lắm, nào là chia đội hát đối, nào là trả lời ai nhanh hơn, rồi còn chơi cả trò kể tên những dân tộc trên đất nước chúng ta. Tôi đã được bố kể cho nghe về các dân tộc nên nhớ được khá nhiều. Đội tôi đã chiến thắng và được thưởng một túi kẹo dẻo.

Sau đó, lớp di chuyển ra bãi cỏ xanh dưới gốc cây xà cừ. Chúng tôi trải những tấm thảm xuống nền cỏ để chuẩn bị ăn trưa. Mỗi bạn đều được mẹ chuẩn bị cho những món thật ngon. Cô giáo đưa cho chúng tôi ăn một món mà ai cũng thích thú, cơm cuộn rong biển. Ăn xong, tôi khẽ nằm rồi ngược nhìn bầu trời cao trong xanh. Tôi lại nghĩ về những lời cô hướng dẫn viên nói ban sáng, ngày xưa, một số dân tộc còn đói khổ, họ phải vào rừng săn bắt động vật rồi nướng trên ngọn lửa để ăn, rồi các bạn nhỏ không được đi học, họ nhỏ xíu đã phải lên rẫy giúp đỡ cha mẹ.

Quả thực, tôi cảm thấy tự hào vì những thế hệ đi trước đã hi sinh để chúng ta có cuộc sống yên bình như hiện nay. Và tôi cũng cảm thấy may mắn vì mình được đi học, được tham gia những chuyến dã ngoại vừa học tập vừa vui chơi giải trí thế này. Đây là chuyến dã ngoại tôi vui nhất, bởi nó đã đưa tôi tới nhiều vùng miền khác nhau chỉ với những ngôi nhà, những hình ảnh.

Bài văn mẫu Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em - Mẫu 2

Nhờ vào danh hiệu Học sinh giỏi của tôi năm ngoái mà giờ bố mẹ đã thưởng cho tôi một chuyến đi đến bãi biển Vũng Tàu diễm lệ và xinh đẹp. Hôm ấy, tôi không thể nào diễn tả được cảm xúc của mình: vừa vui mừng, vừa tự hào vì đây là phần thưởng tôi đạt được vì học tốt. A! Xe taxi đến rồi!

Ngồi trên xe, ngắm đường phố vào sáng sớm, tôi thấy thành phố nơi tôi ở sao mà đẹp thế! Hai bên đường trồng hai hàng cây xanh mát tươi tốt, thẳng tắp như những chú bộ đội đang đi điều hành! Cuối cùng chúng tôi cũng đã đến biển rồi đây sao? Biển Vũng Tàu mơ mộng nhưng cũng tràn đầy sức sống đã làm tôi đứng mê mẩn này giờ. Ôi! cái mùi mặn mặn trong làn gió thổi nhẹ qua làn tóc của tôi cũng đủ cho tôi cảm thấy sung sướng rồi! Khi gia đình tôi nhận phòng, tôi nhìn từ cửa sổ tầng năm mà thấy sao Vũng Tàu hùng vĩ, xinh đẹp thế này! Hôm nay trời thật đẹp, bầu trời trong vắt một màu xanh, không một gợn mây. Có một vài con chim biển đang bay lượn trên trời như muốn nhập bọn với những trò vui của du khách nơi đây! Mặt trời trông như quả bóng lửa rực rỡ giữa một màu xanh trong veo. Khi bố mẹ bảo tôi có thể xuống bãi rồi, tôi mừng rỡ chạy nhanh như gặp phải vàng, tôi đã mong chờ giây phút này lâu lắm rồi! Khi tôi bước xuống làn cát mềm mịn, tôi cảm giác như mình đang đứng trên một tấm thảm màu vàng nhạt bằng nhung vậy! Qua bờ cát mịn một chút là đã chạm những ngọn sóng tràn bờ vẩy lên chân. Những ngọn sóng nghịch ngợm từng đợt vỗ đến chân tôi. Nước biển mát thật đấy! Tôi thấy biển như một tấm gương khổng lồ phản chiếu lại hình ảnh của bầu trời. Hình như tôi đập phải thứ gì đó! A! Là những chiếc vỏ ốc. Nhìn chúng đọng nước biển, lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời đẹp thật! Cái màu trắng ngà,

cái màu đỏ, cái màu hồng nhạt. Nhìn khắp bãi, ngoài vỏ ốc còn có các chiếc dù đủ màu nhìn sống động như có những cây kẹo mút khổng lồ vậy!

Các du khách ở đây đa số là người nước ngoài, họ rất vui vẻ và thân thiện. Họ chơi những trò chơi thể thao, trông rất vui, như: bóng chuyền. Nếu đã nói đến biển, người ta sẽ nghĩ ngay đến hải sản. Vì thế đến biển Vũng Tàu mà không ăn hải sản thì uổng lắm! Bố dẫn tôi và gia đình vào một tiệm bình dân trên bãi để ăn: nghêu, tôm, mực, cua. Ngon quá! Đã xế chiều, gia đình tôi về khách sạn để nghỉ ngơi và chuẩn bị hành lý đi về. Nhìn ra ngoài, tôi thấy một bầu trời ửng đỏ. Mẹ tôi bảo đó là trời đang nấu cơm. Khác với buổi sáng, trời vào hoàng hôn trên biển có vài đám mây đủ màu trôi bồng bênh. Trông chúng như những cây kẹo bông gòn màu sắc mà mẹ mua cho tôi khi tôi còn nhỏ. Biển thì phẳng lặng, trầm tĩnh hơn biển vào sáng. Trên bãi cũng ít người tắm vì họ cũng như chúng tôi, đều về nghỉ ngơi cả rồi... Đã đến giờ chúng tôi phải về. Trước khi lên xe, tôi nhìn biển và cảm thấy cảm kích vì đất nước Việt Nam đã có những danh lam thắng cảnh trong đó có nơi tôi đang nghỉ mát- biển Vũng Tàu.

Tôi sẽ cố gắng học tốt để bố mẹ cho tôi đến đây một lần nữa để tôi có thể thưởng thức bầu không gian hùng vĩ. Hình ảnh bãi biển Vũng Tàu đẹp như tranh và đầy sức sống này sẽ mãi mãi in sâu vào trái tim cũng như tâm hồn tôi như một kỉ niệm đẹp và đáng nhớ trong kì nghỉ hè năm lớp Sáu. Hẹn gặp lại năm sau đây, Vũng Tàu ơi!

Bài văn mẫu Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em - Mẫu 3

Nếu ai đã đến Quảng Ninh thì chắc sẽ không quên ghé thăm vịnh Hạ Long. Năm ngoái, tôi đã có một chuyến thăm quan vịnh Hạ Long với bố mẹ và em trai. Tôi rất thích thú và nhớ mãi chuyến đi tuyệt vời đó.

Đó là một ngày nắng đẹp, từng đám mây trắng nhỏ giăng khắp nền trời xanh ngắt. Cả nhà tôi cùng vi vu trên chiếc xe ô tô với rất nhiều hành lý cho chuyến đi chơi biển. Chị em tôi ai cũng háo hức chờ mong đến nơi. Chẳng mấy chốc, chúng tôi đã có mặt ở Hạ Long. Ở đây, không khí thật trong lành và dễ chịu. Những làn gió biển nhẹ nhàng vuốt mái tóc tôi. Vẻ đẹp hùng vĩ của vịnh Hạ Long khiến ai nấy cũng phải trầm trồ. Từ trên cao nhìn xuống, vịnh Hạ Long như một bức tranh thiên nhiên sống động. Nơi đây mọc lên bao nhiêu là đảo, hang động: hang Đầu Gỗ, động Thiên Cung, hòn Trống Mái với hàng ngàn loài động vật, thực vật phong phú và quý hiếm có ở trên rừng dưới biển.

Tôi cùng gia đình đến thăm quan động Thiên Cung – một trong những hang động đẹp và nổi tiếng nhất vịnh Hạ Long và trong cả nước. Theo một con đường vách đá cheo leo, cây rừng cho phủ xanh um, chúng tôi thật bất ngờ thấy động hiện ra trước mắt với một vẻ đẹp lung linh đến ngỡ ngàng. Cô hướng dẫn viên kể rằng động Thiên Cung gắn với một truyền thuyết về vua Rồng xưa. Trên vách động là một bức tranh hoành tráng với những đường nét chạm khắc tinh tế của thiên nhiên mang hình ảnh của những nhân vật cổ tích xưa. Ở gần động cuối cùng là nơi nàng Mây trong truyền thuyết đã tắm cho một trăm người con của mình. Cuối một con đường uốn khúc quanh co là nơi chia tay của nàng Mây cùng năm mươi người con đi khai phá vùng đất mới với Hoàng tử Rồng – chồng nàng cùng năm mươi người con ở lại xây dựng quê hương.

Địa điểm tiếp theo mà gia đình tôi đến thăm là đảo Tuần Châu. Đây là nơi cung cấp rau xanh cho thành phố. Chúng tôi mới tới một ngôi nhà bằng tre nứa, song mây đơn sơ đã được dựng cách

đây rất lâu. Đó là nơi nghỉ chân của Bác Hồ sau mỗi lần đi thăm vịnh. Trên đảo Tuần Châu, buổi tối, người ta còn tổ chức sân khấu nhạc nước và xiếc cá heo. Bố mẹ cũng đưa hai chị em tôi đi xem. Em trai tôi rất thích thú và chạy nhảy tung tăng. Đó thực sự là một buổi tối rất tuyệt vời.

Khi về đến chỗ nghỉ, cả nhà tôi đều cảm thấy mệt nhưng ai nấy vẫn háo hức, thích thú đi ngắm cảnh thành phố Hạ Long về đêm. Cả thành phố lung linh ánh điện trong làn gió mát rượi từ biển thổi vào.

Ngày hôm sau, tôi đi tắm biển ở Bãi Cháy nằm theo bờ vịnh Hạ Long. Đến đây, tôi hò reo thích thú cùng làn gió biển lồng lộng. Bãi cát vàng óng trải dài dọc bờ biển. Sóng biển lăn tăn đập vào bờ, từng đợt sóng nối tiếp nhau ùa giỡn. Sau khi tắm biển, chúng tôi tận hưởng những trái dưa tươi ngay trên bờ và ngắm cảnh Bãi Cháy. Đó là một khu du lịch, hấp dẫn khách trong và ngoài nước với địa hình là một quả đồi thấp thoải, được bao quanh bởi những hàng thông cổ thụ. Nơi đây, các tòa nhà cao tầng mọc lên như nấm, mang lại cho thành phố biển một dáng vẻ hiện đại. Khung cảnh nơi đây khiến chúng tôi không muốn rời, nhưng rời cũng phải đến lúc chia tay với Hạ Long.

Hạ Long thật là đẹp! Vẻ đẹp ấy chính là món quà độc đáo nhất mà thiên nhiên ban tặng cho con người và vùng đất nơi đây. Nếu có dịp, các bạn hãy đến thăm vịnh Hạ Long để chiêm ngưỡng và tận hưởng những kì thú của thiên nhiên, các bạn nhé!

Bài văn mẫu Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em - Mẫu 4

Cuộc sống ta luôn đối mặt với những bộn bề, những khó khăn và cả những thử thách. Có những lúc ai đó sẽ nghĩ đến những phút giây chán chường. Những lúc chán nản và bỏ cuộc. Nhưng có nhiều người lại tìm đến những chuyến dã ngoại cùng người thân, những chuyến picnic với bạn bè hay đi chơi với ai đó. Và tôi - Tôi tìm cho mình giải pháp thứ hai. Đó là tìm đến những nơi thanh bình hay cảnh đẹp nào đó để thả hồn vào thiên nhiên. Lấy lại tinh thần để tiếp tục những khó khăn mới. Và Chuyến đi để lại cho tôi ấn tượng nhiều nhất là chuyến về quê ngoại cùng với người mẹ dịu hiền vào dịp hè vừa rồi. Nó giúp tôi có thêm nghị lực sống và lòng can đảm khi bước vào đời.

Xa rời chốn phồn hoa đô thị. Tôi được mẹ dẫn về quê - nơi thanh bình yên ả với những lời hát ru, những câu hò thân thuộc. Tôi đã được nghe mẹ kể nhiều về nơi mẹ đã sinh ra nhưng đây là lần đầu tiên tôi được chứng kiến. Ngồi trên xe taxi. Đâu đó tôi nghe thấy những tiếng gọi của lũ trẻ chăn trâu. Những tiếng à ơi quen thuộc. Xe dừng lại ngay trước nhà bà ngoại, tôi vội vàng xách va li xuống với tâm trạng thật háo hức. Tôi mong cái ngày này đã lâu và giờ đây tôi đang ở với bà. Ông mất khi tham gia cuộc kháng chiến chống Mỹ. Bà phải lủi thủi một mình. Mẹ tôi và cậu tôi thì ở thành phố. Đã nhiều lần mẹ tôi có ý định đón bà lên nhưng bà không chịu. Phải chăng bà đã gắn bó với mảnh đất này khá lâu nên bà không thể xa nó. Hay nơi đây gắn với những kỉ niệm của ông khiến bà không nỡ rời bỏ nó mà đi. Hay còn một nguyên nhân nào khác.

Bà mừng rỡ ra đón hai mẹ con tôi. Bà ở 1 ngôi nhà không to, không rộng như nhà tôi trên Thành phố nhưng nó tạo cho tôi một cảm giác lạ lùng khó tả. Bà dẫn tôi vào và cất đồ đạc giúp tôi. Biết mẹ con tôi đi xa một nên bà không để tôi phải làm gì.

Mấy ngày ở nhà bà, tôi thấy mình như nhẹ nhõm hơn không phải bận tâm chuyện học hành, không phải nghĩ đến những lúc bạn bè cãi nhau. Và nơi đây thật sự bình yên. Không ồn ào tiếng

xe cộ, tiếng còi giao thông. Mấy ngày đầu lạ lẫm. nhưng rồi tôi nhanh chóng bắt kịp nhịp sống nơi đây.

Và rồi, một ngày tôi vô tình nhìn thấy một cậu bé gần nhà tôi. người nó đen thui, hơi gầy và có vẻ rất bụi. Đó là vào buổi trưa hè nắng cháy, tôi thấy nó xách cái giỏ và đi về hướng những đồng ruộng. Tôi không biết nó sẽ làm gì và nó làm gì vào giờ này. và đến chiều mới thấy nó về. Tôi phân vân nhưng không dám đi theo. Với bản chất tò mò của một cô bé mới lớn, hôm sau tôi cố tình không ngủ trưa và xem cậu bé đó có tiếp tục việc đó không. Và mọi việc cứ tiếp diễn như ngày hôm qua. Tôi bắt đầu để ý nó và hình như buổi tối nó cũng như vậy. Bắt đầu đi từ chập tối và đến khuya mới về. Thế rồi tôi quyết định tìm hiểu về thằng bé này. Nó là bảo, nhà ở gần bên. nó bằng tuổi tôi nhưng sao tôi thấy nó bé thế. nó thấp và nhỏ hơn tuổi của nó nhiều. Nhà nó nghèo, bố mất từ sớm, mẹ không có khả năng lao động vì bệnh tật liên miên. Nó học giỏi lắm nhưng không đủ tiền để đi học. Suốt ngày nó phải ra đồng mò cua bắt ốc để kiếm tiền nuôi mẹ. Ai thuê nó làm gì nó cũng làm. Một lần, tôi bắt gặp nó ngồi dưới gốc đa đầu làng. Tôi mạnh dạn lại làm quen và bắt đầu trò chuyện. Thấy nó lạnh lùng thế mà sao bắt chuyện có vẻ thân thiện ghê. Phải chăng tại sự lam lũ của nó khiến cho khuôn mặt nó xám nắng và khó nhìn. Dần dần, tôi bắt đầu thân với nó. Và hình như nó cũng khá hiểu tôi. 1 tuần rồi hai tuần. Mỗi lúc buồn nó lại ngồi ở gốc cây đa và tôi lại trò chuyện với nó. Không biết tự lúc nào tôi thấy thương nó vô cùng. Có những lúc tôi chột động lòng, nhỏ những giọt nước mắt khi thấy nó làm lụng vất vả. Một lần, tôi hỏi nó có muốn đi học không? Nó im lặng nước mắt bỗng ứa ra. Rồi mỉm cười đáp: "Sống cho qua ngày đã rồi tính tiếp" Tôi lặng người, nhìn nó. Nhìn vào con mắt nó, tôi biết nó muốn đi học lắm nhưng không dám nói ra. Tôi cũng chẳng biết làm gì vì hiện tại tôi cũng chỉ là một đứa học sinh đang phụ thuộc vào gia đình. Tôi chỉ biết tâm sự và động viên nó những lúc nó cần. Quan tâm nó những ngày tôi về quê ngoại. Thời gian bỗng trôi thật mau từ khi tôi quen và thân nó. Thế là đã gần 1 tháng tôi về quê. Rồi bất thành linh mẹ bảo ngày mai thu dọn hành lý chuẩn bị về. Bố đi công tác và cần có người ở nhà. Thế là đột xuất tôi và mẹ phải về. Về để kịp cho bố đi công tác. Tôi buồn và ước ao níu kéo được thời gian ở lại. Tôi muốn muốn nhiều lắm nhưng có lẽ chẳng làm được gì.

Ngày mai tôi phải về. Tối hôm ấy, tôi không sao ngủ được nằm trần trọc rồi nghĩ về tương lai của thằng bạn mới quen! Mới quen thôi nhưng nó thân quá! Nước mắt lại chảy ra. Tôi nghĩ miên man. Rồi nhắm mắt lúc nào không hay. Sáng thức dậy, mẹ đã chuẩn bị mọi thứ. Kể cả taxi mẹ cũng gọi và khoảng hai tiếng nữa là xe đến. Tôi bỏ lại hành lý và qua nhà tìm nó, thấy mẹ nó đang cố gượng quét cho xong cái nhà. Tôi hỏi, mẹ nó bảo nó đã ra đồng từ sớm. Tôi bần chồn và không biết tìm nó ở đâu! Chẳng lẽ tôi và nó sẽ kết thúc thế này!

Tôi buồn bã quay về nhà để kịp chuyến đi. Taxi đến! Mẹ xách va li và một số quà bà gửi. Tôi thần thờ bước ra xe. Cứ ngỡ rằng sẽ chẳng thế nào gặp lại thằng bạn đáng thương ấy nữa. Nhưng rồi, đằng xa, tôi thấy một bóng hình quen thuộc đang chạy về phía tôi. uh! Là nó. Đúng! Chính xác là nó. Nó đi đâu mà giờ mới chịu về. Thấy nó, tôi mừng khôn xiết. Thế là tôi vẫn được gặp nó lần cuối rồi! Nó cầm tay tôi, đưa cho tôi một con ốc nhỏ. Nó bảo đó là con ốc mà nó luôn giữ bên mình. Nó chẳng biết cho tôi cái gì để làm kỉ niệm. Cũng chẳng biết tới lúc nào hai đứa sẽ gặp nhau. Nó bảo chưa bao giờ nó có bạn và tôi là người bạn đầu tiên. Tôi chẳng biết nói gì, vội nhét cho nó tờ giấy ghi địa chỉ nhà tôi và bảo nó cố giữ liên lạc. Tôi cố gắng nén nước mắt mình lại để nó không khóc. Đằng kia mẹ đang giục.

Trên suốt quãng đường về nhà, tôi luôn ở trong tâm trạng. Nếu không có chuyến đi này, chắc sẽ chẳng bao giờ tôi gặp được thằng bạn tốt như thế! Sẽ chẳng bao giờ tôi hiểu được sự vất vả, lam lũ của những con người nơi thôn quê. Và đặc biệt là những đứa con sinh ra trong gia đình nghèo

khó. Từ nhỏ tôi chỉ biết sống trong sự no đủ, trong tình thương của bố mẹ. Vì thế chẳng bao giờ tôi hiểu và thấu nỗi khổ đau của bao con người khổ cực. Những gì mà họ gánh phải thật sự quá sức chịu đựng của 1 con người. Nghĩ về nó, tôi lại thấy buồn. Từ nhỏ, nó đã mất bố, mẹ không thể nuôi nó ăn học tử tế nhưng nó luôn sống lạc quan và nuôi người mẹ bệnh tật. Đúng là một nghị lực sống, một tấm gương chẳng đâu xa lạ. Chẳng cần nghe ai kể mà là tôi đã chứng kiến.

Tôi thấy mình sao thật may mắn khi được sống trong ngôi nhà này. Có tình thương có nụ cười của bố mẹ mỗi ngày được ăn học tử tế và sống sung sướng. Chẳng mấy khi tôi phải lo nghĩ đến kinh tế gia đình. Và qua chuyến đi, nó đã tiếp thêm sức mạnh cho tôi. Tiếp thêm nghị lực sống để tôi sống yêu đời hơn. Những khó khăn của tôi chẳng là gì so với nó. Bát cơm tôi ăn là do bố mẹ kiếm ra nhưng nó thì khác. Nó tự kiếm ra bàn sức lao động của mình không biết sau này nó có tìm đến tôi theo địa chỉ mà tôi ghi không nữa. nhưng dù sao, tôi vẫn cầu nguyện cho nó và ước cho tôi được gặp nó thêm một lần nữa.

Bài văn mẫu Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em - Mẫu 5

Một năm học vất vả đã qua, và đến kì nghỉ hè này, gia đình tôi tổ chức đi chơi biển Đồ Sơn. Tôi vô cùng thích thú vì đây là nơi mà tôi chưa từng đặt chân đến.

Bốn rưỡi sáng, lơ mơ ngái ngủ, tôi đã bị bác đồng hồ chăm chỉ nhưng đôi khi hơi khó tính gọi dậy cho bằng được. Tôi uể oải dụi mắt đi chầm chậm vào nhà tắm vệ sinh cá nhân. Cả nhà tôi đã thức dậy từ bao giờ, đang lục cục sắp lại đồ. Đánh răng rửa mặt xong, tôi thay quần áo rồi theo bố mẹ ra cửa. Ở đó có một chiếc ô tô chễm chệ chờ đợi. Bố tôi xách va li, mở cốp xe rồi để vào đây. Mẹ tôi, chị tôi, bố tôi và tôi cùng leo lên xe. Chiếc xe bon bon chạy luôn. Nhà cửa, cây cối như

những thước phim quay nhanh cứ vùn vụt. Thích nhất là lúc qua cầu, được xem phim từ trên cao. Sau đó tôi ngủ lúc nào chẳng biết.

Đánh một giấc dài dậy mà vẫn chưa tới nơi, tôi đâm sốt ruột. Nhưng... khoan, tôi nghe thấy tiếng nước ào ào...oo, mùi mặn mặn mang đặc chất biển. Thôi, đúng rồi, đúng là tới biển thật rồi! Tôi sung sướng lâng lâng. Nắng vàng nhẹ nhẹ vươn từ mặt trời đi khắp nơi. Tôi nhảy phốc xuống xe ngay khi đến khách sạn. Gia đình tôi bước vào tiền sảnh. Bố tôi lấy chìa khoá phòng rồi dẫn cả nhà lên tầng. Căn phòng thật rộng, tôi ra ban công phóng tầm mắt ngắm biển. Long lanh một màu nắng trên mặt nước. Người đi tắm chỉ chít trên bờ. Những quán nước trên cát dựng từ cột, lợp lá thật thơ mộng. Tôi vào phòng nghỉ ngơi đã.

Chiều tôi thức dậy gọi bố mẹ đi bơi. Băng qua con đường nhựa là đến bãi cát. Người đi tắm tấp nập. Có mấy người tắm xong, khoác khăn lên bờ, người ướt dướt. Có mấy người lại nằm dài tắm nắng. Còn dưới biển, đủ người già trẻ.. tắm tấp, bơi lội. Có mấy bạn nhỏ cũng mặc áo phao như tôi, bố mẹ đang dạy bơi. Tôi ngấm mình xuống nước, mát lắm, bơi lội thoải thuê, tôi lên bờ xây lâu đài cát và cùng bố mẹ ngồi quán uống nước. Sau đó tôi về tắm sạch, mặc quần áo mới rồi xuống nhà ăn. Trời đã sẩm tối. Tôi ngồi vào bàn ăn. Nào là cua, nào là mực, nào là tôm... Chao ôi, bao nhiêu món đồ biển bày ra đây. Tôi ăn rất nhiều nhưng vẫn lên phòng trước mọi người. Tôi ngồi xem vô tuyến một lúc thì mẹ tôi lên gọi tôi ra biển chơi.

Cả nhà tôi ra biển, thuê ghé nghỉ, nghe tiếng sóng vỗ ào ạt. Mặt trăng ở biển sao mà khác với thành phố thế, nó to, tròn và hơi đỏ như mặt trời. Sóng tung bọt lấp lánh một dải dọc vàng vàng. Tôi đang mơ màng thì bị chị tôi kéo đi. Ra khỏi bãi cát là đến mặt đường nhựa. Hai bên vỉa hè, hàng đồ lưu niệm mọc như nấm. Gia đình tôi đi dạo và mua luôn quà cho ông bà và hàng xóm. Đèn đường vàng vàng như làm tăng bầu không khí náo nhiệt ở đây. Người đi đường cũng có thể là khách du lịch, mua hàng trao đổi thật là sôi nổi. Mua xong gia đình tôi trở lại khách sạn, để ngày mai còn lên đường về thủ đô Hà Nội.

Chuyến đi đã kết thúc, những suy nghĩ của em về thành phố cảng này chưa dừng lại ở cuộc vui chơi với biển này đã mở đầu cho một mùa hè xanh đầy thú vị.

Bài văn mẫu Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em - Mẫu 6

Nhân dịp sinh nhật chị em lần thứ mười, mẹ đã cho chúng em đi chơi hồ Gươm. Một cảnh đẹp nổi tiếng.

Hôm nay bầu trời trong xanh in bóng xuống mặt hồ. Mấy chú chim thay nhau hát những bài ca đặc biệt. Chị gió thì thướt tha đi qua tạo cho ai cũng cảm thấy dễ chịu. Sau ba mươi phút bon bon trên đường bằng chiếc xe máy của bố, cả em, mẹ và chị em đều cảm nhận được hồ Gươm đã ngay trước mắt, Mẹ và chúng em dắt tay nhau đi dạo một vòng quanh hồ, đã lâu lắm rồi em mới tới đây. Là chủ nhật nên ở đây có rất nhiều khách du lịch tới tham quan và mỗi người lại có một cách nghĩ riêng về hồ Gươm. Còn trong con mắt trẻ thơ của em hồ Gươm như một chiếc gương khổng lồ của thành phố Hà Nội.

Em đã từng được nghe câu chuyện bà kể về việc vua Lê Lợi trả gươm cho thần rùa Kim Quy. Mẹ con em chọn một chỗ rõ nhất để nhìn Tháp Rùa. Tháp Rùa cổ kính, uy nghi đứng trên gò đất xanh rì cỏ nổi giữa mặt hồ. Mẹ bảo rằng đã từng có người nhìn thấy cụ Rùa từng lên gò đất đó và

cũng từ đây mọi người coi Tháp Rùa là cung điện của thần Rùa Kim Quy. Mẹ còn bảo Tháp Rùa cũng chính là một nhân chứng lịch sử nước ta. Nó đã chứng kiến nước ta bị xâm lược, đã chứng kiến nước ta giải phóng và bây giờ đang trên đà phát triển. Nó cũng là nơi đầu tiên cắm chiếc cờ đỏ sao vàng của nước Việt Nam dân chủ cộng hoà.

Nổi hồ Gươm với đền Ngọc Sơn là chiếc cầu Thê Húc cong cong như con tôm và cũng là chiếc cầu duy nhất sơn màu đỏ chon chót, bóng bẩy. Cuối đuôi con tôm đặc biệt này được bao phủ bằng chiếc công lá cây làm từ các cây cỏ thụ mát rượi. Ngay trước cửa đền là hàng chữ đẹp của Nguyễn Siêu, thần đồng nổi tiếng Việt Nam. Sát bên trái cửa đền là ngọn Tháp bút cao sừng sững mà theo nhiều người hàng ngày vẫn viết những việc làm tốt của mọi người lên trời cao. Đi sát vào đền ta còn có thể chiêm ngưỡng cụ Rùa to hơn cả bàn cô giáo lớp em.

Đối với những người già thì hồ Gươm không những chỉ đẹp mà còn vì là nơi có không khí trong lành bởi cây đa nghìn tuổi, những cô gái liễu rủ hàng ngày gội mớ tóc dài. Hồ Gươm càng tung bừng hơn khi bạn đến vào ngày giáp Tết như thế này bởi những bông hoa hàng ngày đã được xếp thành chữ đầy sắc màu. Khách du lịch còn có thể ăn kem tại nhà Thủy Tạ mà theo cách nói vui của chúng em đó chính là cung điện của vua Thủy Tề.

Bài văn mẫu Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em - Mẫu 7

Lâu nay chỉ được nghe, cuối hè rồi, tôi mới được tận mắt thấy phong cảnh Đền Tháp Mười khi cùng ba tôi tham gia đoàn tham quan tỉnh Đồng Tháp.

Hôm ấy, sáng sớm chúng tôi khởi hành từ thị xã Sa Đéc. Tiếng máy khởi động của chiếc thuyền khuấy động cả không khí êm đềm của thị xã xinh xắn trong lành. Chiếc thuyền từ từ rời bến. Một làn khói xám từ ống khói toả lên vẽ thành một vệt dài.

Rời khỏi đoạn kênh hẹp uốn khúc ngoằn ngoèo, chiếc thuyền bắt đầu đổ vào dòng sông lớn. Trước mặt tôi, một dòng sông rộng mở ra, làn nước đục màu phù sa nhấp nhô gợn sóng. Hai bên bờ, một màu xanh trải rộng. Lần đầu tiên tôi được thấy tận mắt bóng dáng cây tràm đậm chân trong nước, bóng dáng rặng tràm bầu, đặc biệt là bóng dừa xanh mát gợi lên một cảm giác thú vị về sự trù phú của đất nước và con người.

Hơn một giờ sau, chiếc thuyền lại bỏ dòng sông lớn, rẽ vào một dòng kênh ở bờ bên phải. Ba tôi bảo: "Đó là kênh Nguyễn Văn Tiếp".

Thuyền chúng tôi đi giữa xóm làng ngập nước trắng xoá. Từng ngôi nhà mấp mé nước với đôi chiếc xuồng nhỏ buộc trước cửa. Thân thương nhất vẫn là hình ảnh từng rặng tràm xanh kiên cường chịu sóng gió, bám giữ đất đai.

- Mình về đây nhằm mùa nước nổi. Chớ về đây vào mùa khô, mình sẽ gặp nhiều đòng cỏ mênh mông Ba tôi nói với tôi như vậy.

Chúng tôi đi ngang qua thị trấn Tháp Mười sầm uất với đầy đủ bệnh viện, cơ quan, cửa hàng, trường học, màu ngói đỏ au soi bóng bên ngã ba kênh. Tôi thích thú nhất với hình ảnh nhiều chiếc xuồng nhỏ buộc xúm xít bên trường học. Giá như sống ở đây tôi sẽ được đến trường bằng xuồng. Còn gì thú vị hơn!

Gần đứng bóng, chúng tôi đến Tháp Mười ghé thăm tháp mười tầng và ngôi nhà xưa còn nhiều di vật của một văn hoá nào đó đã xa xăm.

Chúng tôi dừng lại khá lâu bên phần mộ Đốc Binh Kiều, một trong các lãnh tụ đầu tiên khởi nghĩa chống Pháp ở Nam Bộ. Lòng không khỏi bồi hồi nghĩ về một thời đấng cay của đất nước đã chìm sâu vào quá khứ.

Đoàn chúng tôi trở về lúc xế chiều. Vì mệt mỏi, tôi ngủ thiếp đi trong tiếng thuyền máy rầm rì, tiếng nước vỗ mạn thuyền ì oạp... Hình ảnh các dòng kênh, các mái nhà bên bờ nước với chiếc xuồng con buộc trước ngõ, đôi rặng tràm xanh ngát hiện lên trong giấc mơ thật đẹp của tôi...

Dàn ý Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em

1. Mở bài: Giới thiệu, dẫn dắt vào câu chuyện: một trong những kỉ niệm đẹp đẽ nhất mà em luôn ghi nhớ chính là chuyến đi dã ngoại...

2. Thân bài:

a. Nguyên nhân diễn ra câu chuyện

- Vì sao có chuyến đi dã ngoại: được bố mẹ thưởng vì học giỏi, nhà trường tổ chức,...
- Tham gia chuyến đi có những ai? Thời gian xảy ra là bao giờ? Địa điểm ở đâu?
- Trước khi đi em và mọi người chuẩn bị những gì?
- Tâm trạng của em và mọi người thế nào? (Vui vẻ, háo hức, hồi hộp,...)

b. Diễn biến chuyến đi

- Trên đường đi cảnh vật ra sao? Em cùng mọi người làm những gì (hát hò, trò chuyện vui vẻ, ăn uống, chơi trò chơi,...).
- Khi đến nơi em cảm nhận thế nào về cảnh vật nơi đó (đẹp đẽ, thơ mộng trữ tình, hay nguy nga tráng lệ, trang nghiêm,...).
- Em và mọi người có những hoạt động gì ở đây: kể theo trình tự nhất định (thường là trình tự thời gian, sự việc nào xảy ra trước thì kể trước, sự việc nào xảy ra sau thì kể sau) để tránh bỏ sót chi tiết.

c. Kết thúc chuyến đi

- Kết thúc chuyến đi mọi người trở về với tâm trạng thế nào?
- Em có cảm nghĩ gì về chuyến đi này? Có dự định quay lại đây hay không?
- Chuyến đi tạo cho em động lực gì để tiếp tục cố gắng?

3. Kết bài: Khái quát lại chuyến đi và rút ra những bài học cho bản thân.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Top 7 bài văn hay Kể về chuyến đi dã ngoại thú vị nhất của em lớp 5 (Tuyển chọn)** file word, pdf hoàn toàn miễn phí.